

أصول فقه

بحث وضع
(قائم وضع)

سلسله دروس هارجی

جلسه :

۹۹

تاریخ :

۹۰ / ۲ / ۲۴

وضع خاص
موضوع له عام

امكان ندارد

؟

وضع عام
موضوع له خاص

امكان ندارد

؟

وضع عام
موضوع له عام

امكان دارد

بحث امروز

وضع خاص
موضوع له خاص

امكان دارد

اعلام
شخصیه

«امکان اقسام اربعه»

«وقوع اقسام اربعه»

در وضع اعلام شخصیه، موضوع له وجودات خارجی هستند

در طبایع کلیه هم موضوع له، «**وجود خارجی گندم**» است

ظاهرا مراد ایشان آن است که :

وضع عام (کلی حنطه) و موضوع له خاص (یعنی کل حنطه) است

نحوه وضع به صورت قضیه حقیقیه است

یعنی : واضح لفظ را روی وجودات خارجی قرار می دهد ولی چون همه آنها

قابل تصویر نیستند، با عنوان مشیر «کل حنطه» اشاره می کند

این همان حرفی است که از امام درباره «وضع عام ؛ موضوع له خاص» به آن

اشارة کردند

کلام

تسدید الاصول

پیرامون وضع

اسماء اجناس

ما می گوییم :

اگر موضوع له حنطه، «حنطه موجود» باشد :

اشکالات حضرت امام وارد می شود که:

۱. تناقض در «حنطه معدهم»
۲. ضروریه شدن در «حنطه موجود»

ولا

ما می گوییم :

ایشان در بحث مطلق درباره اسم جنس بالصراحة قبول دارند که :

موضوع له اسماء اجناس، «مفهوم کلی» است.

ثانیاً

ما می گوییم :

ایشان می نویسند : «ما هو حنطة بالحمل الشائع»

این جمله با منبای خودشان در تناقض است

چرا که اگر حنطه یعنی موجود خارجی، در این صورت موجود خارجی به حمل

اولی حنطه است (نه به حمل شایع)

و حمل شایع در صورتی است که مفهوم کلی (انسان) داشته باشیم و مصداق

(زید)

شائعاً

وضع در این اسم، به نحو «وضع عام؛ موضوع له عام» است

قضیه «الله تعالیٰ موجود»، قضیه ضروریه است

چراکه «الله» یعنی «واجب الوجود»

و «واجب الوجود، موجود» قضیه ضروریه است

کلام

شهید خمینی

پیرامون وضع لفظ

«الله»

اگر موضوع له، مصدق خارجی باشد:

باید برای اینکه ثابت کنیم «الله موجود» ضروریه است، دلیل اقامه میکردیم.

معنای
اول

نکته ای پیرامون معنای «ضروریه» :

به معنای «ضروریه بشرط محمول» است.

تعریف قضیه بشرط محمول : قضیه ای که محمول در موضوعأخذ شده باشد.

طبق این تعریف، «الله موجود» ضروریه است:

- اگر الله یعنی «وجود خارجی» = «الموجود الخارجی موجود» = قضیه ضروریه

- اگر الله یعنی «واجب الوجود» = «واجب الوجود موجود» = قضیه ضروریه

معنای
دوم

به معنای این است که «خداوند وجودش متعلق به خود است و دیگری به او افاضه نمی کند» است.

- اگر گفتیم : «واجب الوجود موجود» = معلوم می شود، وجود متعلق به خود است.

- اگر گفتیم : «الله الموجود، موجود» = این مطلب، معلوم نمی شود.

ما می گوییم :

واجب الوجود، اگر به معنای «مفهوم واجب الوجود» است :
باید بگوییم که : «مفهوم واجب الوجود، موجود است در خارج» حتی ضرورت
به شرط محمول هم نیست
بلکه باید ثابت کرد که : این مفهوم در خارج دارای مصدق است.

پایان